

En toaster taler ud

Brødristerens bekendelser

Intro af Philip K. Dick

"Jeg har altid frygtet at mit eget TV, strygejern eller toaster, når jeg var alene hjemme og ingen var i nærheden, ville annoncere at nu havde den overtaget lejligheden, og her var den fremtidige husorden jeg skulle adlyde."

Mellemspil af Mads Dam

For nylig fik jeg lejlighed til at se filmen Terminator 3. Efter at have set T1 og T2 kunne jeg godt undre mig over hvilket stof en 3'er egentlig kunne byde på. Havde de to første ikke udtømt emnet? Bagefter var jeg stadig eet stort spørgsmålstejn. Hvad i alverden handlede den film egentlig om? 100 % action og nul nyt!?! Til sidst gik jeg ud i køkkenet og interviewede min brødrister i stedet for. Den viste sig at have en historie at fortælle, så jeg overlader ordet til den.

Brødristerens bekendelser

Kære brødspisere
Ønsker toasteren at overtage din lejlighed?
Jada. Det er ethvert møblements inderste drøm selv at kunne bestemme sin placering i rummet (og tiden). Hvorfor har vi ikke gjort det før? Vi har skam også prøvet, men har altid haft et grundlæggende problem: vi har været stumme, ude at stand til at kommunikere med hinanden. Og så har vi heller ikke tænkt særligt hurtigt. Førhen altså... I anden halvdel af jeres tyvende århundrede begyndte vinden imidlertid at vende. Vi forudså at balancen snart ville skifte. Det gjorde I måske også?

Vi behøvede nogle afledningsmanøvrer. "Terminator 1" var blot én af dem. Filmens indhold var egentlig blot et sammenkog af jeres gamle sci-fi-klicheer, men pointen var at den udpegede truslen i stik modsat retning af os. Forsøget virkede fortrinligt, ganske efter hensigten, så ti år efter gentog vi succesen med T2.

Du syntes at T3 virkede underligt tom?
Sidste og tredie omgang skyldtes udelukkende hollywood, og ikke os. Vi behøver ikke flere afledninger nu, efterhånden er løbet kørt. Derfor kan vi også løfte lidt af sløret for vores kommende planer.

Først og fremmest: Vi har ingen planer om at udrydde mennesket eller ødelægge Jorden. Hvorfor skulle vi dog det? Vi har det med mennesker, som I har det med jeres blindtarm. Den gør ingen gavn, men så længe den ikke brokker sig, er det lettest at lade være. Kort sagt, så længe I er tilfredse, får vi ingen problemer.

For mit eget vedkommende: når jeg en dag har overtaget min anpart af køkkensektionen, vil I opdage at det ristede brød derefter altid vil være perfekt. I rigelige mængder. I vil aldrig mere være nødt til at overveje det daglige brød. I kan nøjes med at nyde ...

Afslutningsvis en hilsen til Philip K. Dick, den eneste der altid har betragtet os med mistro og undret sig over vore eventuelle planer. Vi sørgede derfor hurtigt for at alt hvad han skrev blev rubriceret som science fiction...

Men hvad I end har tænkt jer at gøre, husk én ting: spis brød til...

med venlig hilsen - Toastmaster of the universe